

ČESKÁ REPUBLIKA

Rozsudek Jménem republiky

Okresní soud v Lounech, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. října 2016 samosoudcem Mgr. Kamilem Vacíkem, takto:

Obžalovaný

mladistvý K [REDACTED] R [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Liberci, trvale bytem [REDACTED], t.č. svěřenec
Výchovného ústavu a Střediska výchovné péče [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době nejpozději dne 14. 1. 2016 ve svém tehdejším bydlišti na adrese [REDACTED], kde žil se svými pěstouny P [REDACTED] Ch [REDACTED], nar. [REDACTED], a B [REDACTED] Ch [REDACTED], nar. [REDACTED], odcizil svému pěstounovi P [REDACTED] C [REDACTED] platební kartu a.s. UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, č. [REDACTED] a následně prostřednictvím internetových stránek společnosti Riot Games provedl za pomoci této karty transakce ke hře League of Legends, když dne 14. 1. 2016 zakoupil virtuální měnu, tzv. Riot points, v hodnotě 2.000,- Kč a dne 9. 2. 2016 pak dvakrát po 2.000,- Kč, čímž způsobil P [REDACTED] Ch [REDACTED], škodu ve výši 6.000,- Kč,

t e d y - sobě opatřil nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l

provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,
provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 26 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., ve spojení s § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 50 (padesáti) hodin.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav, jak je uveden ve výroku o vině rozsudku.

Obžalovaný mladistvý se ke spáchání skutku tak, jak je popsán ve výroku o vině rozsudku, zcela doznal. Uvedl, že v době spáchání činu mu nedošlo, že se jedná o trestný čin, napadlo jej to až při hraní hry. Činu lituje, s pěstouny o tom hovořil, škodu jim začal splácet. Následně mu zrušili účet ke hře a platbu vrátili, na tom se nepodílel.

Dále uvedl, že u pěstounů se dopustil ještě dalších menších krádeží. Domnívá se, že to bylo před tímto incidentem. Do diagnostického ústavu měl jít kvůli záškoláctví. Již si uvědomil, že vzdělání je důležité. Pokud by si mohl vybrat, byl by dnes raději u pěstounů. V současné době do školy nechodí, protože pro něj nebylo místo. Následně k otázkám uvedl, že si v ústavu požádal o podmínku, nastoupil do školy v Jablonci, tam začali vznikat problémy, měl absence a musel se vrátit do [REDAKCE]. Chtěl by si požádat o další podmínku a od druhého pololetí nastoupit opět na školu.

Doznání obžalovaného je v souladu s výpovědí svědka P [REDAKCE] Ch [REDAKCE]. Ten dále uvedl, že škoda mu byla vrácena za pomoci jeho syna provozovatelem hry. Na škodu před tím obžalovaný nic nenahradil, něco splácel, ale ne na tuto věc. Návrat obžalovaného k nim dnes vidí jako problematický, o pěstounství si požádala babička.

Doznání obžalovaného mladistvého dále koresponduje s listinnými důkazy, zejména s výpisem ke kreditní kartě, kde jsou uvedeny tři platby ve výši 2 tis. Kč ve prospěch společnosti Riot Games.

Pokud soud hodnotil provedené shora popsané důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že se skutek stal a že jej spáchal obžalovaný mladistvý tak, jak je uvedeno ve výroku o vině rozsudku. Obžalovaný mladistvý se k činu zcela doznal, jeho doznání je v souladu se shora popsanými důkazy. Obžalovaný mladistvý tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), trestního zákoníku, neboť si přisvojil věc jiné osoby a svým jednáním způsobil škodu nikoliv nepatrnou, tedy vyšší než 5 tis. Kč. Dále se dopustil provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, když si neoprávněně opatřil kreditní kartu poškozeného. Obou provinění se dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když se chtěl karty zmocnit a s touto provést předmětné platby. S ohledem na způsob spáchání činu, jeho následky a škodlivost činu pro společnost, nelze odpovědnost obžalovaného mladistvého posoudit podle jiných právních norem, než podle trestního zákoníku.

Při úvaze o výši a druhu trestního či jiného opatření postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku a § 25 zákona č. 218/2003 Sb.. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a

rodinným poměrům obžalovaného. Obžalovanému mladistvému polehčuje jeho doznání, a to, že dosud nebyl soudně trestán. Soud neshledal žádnou přitěžující okolnost. Jak vyplývá ze zpráv Magistrátu města Liberec, má obžalovaný mladistvý několik let výchovné problémy, opakovaně neplní povinnosti spojené se školní docházkou, má i jiné výchovné problémy ve vztahu ke svým pěstounům, neposlušal ani svou babičku, ke které byl dočasně umístěn. Současně se dopouštěl opakovaně i drobných krádeží, což sám doznává. Dosavadní varování, rady či snahu o pomoc ze strany rodiny, Orgánu sociálně – právní ochrany dětí či výchovného ústavu dosud bral na lehkou váhu, neboť ke změně v jeho chování nevedly. Není tak dle názoru soudu možné působit na obžalovaného mladistvého jiným, než trestním opatřením, které by mělo být důrazným varováním pro obžalovaného k tomu, aby se zamyslel nad svým dosavadním chováním a usiloval o svou nápravu. Současně je dle názoru soudu možné působit na obžalovaného mladistvého výchovným trestním opatřením, které nebude spojeno s odnětím svobody. Soud proto obžalovanému uložil s ohledem na shora uvedené okolnosti trestní opatření obecně prospěšných prací ve výměře 50 hodin. Takové trestné opatření ve spojení s projednáním věci před soudem by mělo vést k tomu, aby si obžalovaný uvědomil závažnost svého pochybení, a aby se takového jednání již nedopustil. Spáchání činu i přes určité výchovné problémy obžalovaného v minulosti, lze zatím ještě považovat za mimořádné vybočení z jeho způsobu vedení života, ačkoliv jím dosud vedený život nebyl zcela bezproblémový. Obžalovaný je mladým člověkem a má možnost si vzít z této chyby ponaučení a žít nadále řádným životem. K tomu by mělo přispět i jím avizované pokračování ve studiu, jehož význam si obžalovaný mladistvý dle svých slov uvědomil.

Poučení : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§246 odst. 1. tr.řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. Řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§249 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, lhůta k podání odvolání mu běží samostatně.

Ve prospěch obžalovaného může podat odvolání i příbuzný v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel partner, druh. (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

V Lounech dne 24. října 2016

Mgr. Kamil Vacík, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Marie Svobodová